Dosarul nr.3-1006/2023
2-23056933-12-3-19042023-1

HOTĂRÎRE
În numele Legii

29 aprilie 2024 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău sediul Centru
Instanța compusă din:
Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii
grefier Roman Anastasia

judecînd în ședință publică cauza civilă în procedura contenciosului administrativ intentată de către***** împotriva Cancelariei de Stat privind anularea răspunsurilor nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă, obligarea inițierii și desfășurării procedurii administrative în temeiul cererii din 16.02.2023,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces.

Colodrovschi Igor a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Cancelariei de Stat privind anularea răspunsurilor nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă, obligarea inițierii și desfășurării procedurii administrative în temeiul cererii din 16.02.2023.

În susținerea cererii de chemare în judecată, menționează că în fapt, la 17.02.2023 s-a adresat Guvernului Republicii Moldova cu cerere prin care a invocat abateri în exercitarea activităţii administrative de către funcţionarii Casei Naţionale de Asigurări Sociale inclusiv a Directorului General Elena Ţîbîrnă, care au examinat, propus, coordonat şi semnat acte prin care a fost privat de dreptul de a beneficia de pensie pentru vechime în muncă în corespundere cu prevederile Legii nr. 1544/1993.

Afirm că cererea a fost recepţionată de către Direcţia petiţii şi relaţii cu cetăţenii ai Cancelariei de Stat, care a fost înregistrată cu nr.*****.

Indică că prin cererea adresată a solicitat Guvernului:

1. Iniţierea unei proceduri administrative privind examinarea sub aspect disciplinar şi aprecierea caracterului legalităţii activităţii administrative, acţiunilor şi inacţiunilor Directorului General Elena Tîbîrnă si a mai multor funcţionari subordonaţi acesteia, care nemijlocit au examinat, propus, coordonat şi semnat acte prin care m-au privat de dreptul de a beneficia de pensie pentru vechime în muncă în corespundere cu prevederile Legii nr. 1544/1993.

2. Audierea reclamantului în calitate de parte vătămată în cadrul procedurii administrative iniţiate în vederea furnizării suplimentare a informaţiilor relevante şi argumentate care justifică caracterul întemeiat al cererii şi totodată confirmă lipsa responsabilităţii angajaţilor CNAS (inclusiv a conducătorului) în exercitarea atribuţiilor

funcţionale, care se soldează cu prejudicii materiale nu doar mie ca parte vătămată dar şi statului.

Declară că la 02.04.2023, în lipsta recepţionării unui răspuns la cererea din 17.02.2023, reclamantul s-a adresat cu cerere prealabilă Guvernului solicitând admiterea acesteia în sensul soluţionării cererii nr.***** din 17.02.2023.

Cererea prealabilă a fost remisă destinatarului prin intermediul poştei electronice pe adresa petiţii@gov.md, care a fost recepţionată şi înregistrată cu nr.***** tot la 03.04.2023.

Ulterior, la 04.04.2023 în cutia poştală la adresa reclamantului a fost recepţionat scrisoarea Cancelariei de Stat care a remis răspunsul nr. ***** din 27.03.2023 semnat de către Secretarul general al Guvernului *****a, potrivit căreia reclamantul a fost informat că aferent cererii din 16.02.2023, Comisia de disciplină a decis clasarea cauzei.

Astfel, urmare recepţionării răspunsului Cancelariei de Stat, tot la 04.04.2023 reclamantul a remis în adresa pârâtului supliment la cererea prealabilă nr.***** din 03.04.2023 prin care şi-a exprimat dezacordul cu soluţia emisă solicitînd suplimentar anularea răspunsului nr. ***** din 27.03.2023, iniţierea procedurii administrative şi audierea sa în procedura administrativă aşa cum a formulat în cererea din 16.02.2023 cu informarea sa ulterioară exclusiv la adresa electronică indicată.

La 07.04.2023 reclamantul a recepţionat răspunsul pârâtului la cererea prealabilă şi suplimentul la aceasta în care s-a reiterat decizia Comisiei de disciplină de clasare a cauzei şi posibilitatea contestării acestuia în caz de dezacord.

Prin urmare, generalizînd cele expuse, reclamantul consideră că pîrîtul nu a examinat cererea din 16.02.2023 în corespunde cu prevederile Codului administartiv, care statuează în art.68 că autorităţile publice sunt obligate să asigure buna organizare şi desfăşurare a procedurii administrative.

Indică că în corespundere cu prevederile art.17 din Codul administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitatea administrativă.

Potrivit art.69 alin.(2) Cod administrativ, în cazul depunerii unei petiţii, autoritatea publică este obligată să iniţieze o procedură administrativă, iar în conformitate cu prevederile art.94 alin.(1) Cod administrativ, înainte de emiterea unui act administrativ sau înainte de respingerea unui act administrativ, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele şi circumstanţele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

Susține că reclamantul s-a adresat cu cerere prin care a invocat pretinse acţiuni ilegale ale funcţionarilor Casei Naționale de Asigurări Sociale (în continuare CNAS) care urmau să fie examinate şi apreciate sub aspect disciplinar în cadrul unei proceduri administrative pe care urmau să o iniţieze şi în cadrul căruia reclamantul urma să fie audiat conform cererii în vederea furnizării suplimentare a informaţiilor relevante şi argumentate care justifică temeinicia cereriii şi a caracterului ilegal al acţiunilor funcţionarilor CNAS.

Susține că în cererea sa din 16.02.2023, reclamantul a solicitat examinarea sub aspect disciplinar a acţiunilor şi inacţiunilor funcţionarilor CNAS în sensul examinării sub toate aspectele, complet şi obiectiv a tuturor circumstanţelor importante în cadrul

procedurii în care a fost vizat şi nu aplicarea sancţiunii disciplinare aşa cum menţionează în răspunsul său pîrîtul din 27.03.2023.

De asemenea indică că în răspunsul său din 27.03.2023 pârâtul indică că Comisia de disciplină a examinat materiale conexe cauzei şi a apreciat în ansamblu toate circumstanţele de fapt, pe cînd reclamantul nu a fost audiat şi nici nu i s-a făcut cunoştinţă cu careva materiale conexe, prin urmare încălcîndu-i dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului.

Afirmă că în corespundere cu art.206 Cod administrativ, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare), precum şi impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare).

Prin urmare, aferent speţei, reclamantul consideră că răspunsul pârâtului nr. ***** din 27.03.2023 şi răspunsul nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă urmează a fi anulate ca fiind ilegale prin care a fost vătămat dreptul reclamantului la examinarea completă, obiectivă şi sub toate aspectele a circumstanţelor expuse în petiţia din 16.02.2023, audierea acestuia în cadrul examinării care înansamblu îi lezează dreptul la un proces echitabil în sensul art. 6 al CEDO.

Subsecvent, odată cu anularea răspunsurilor menţionate, reclamantul consideră necesar a impune pîrîtul la acţiune în sensul iniţierii şi defaşurării procedurii administrative în baza cererii din 16.02.2023 în concordanţă cu prevederile Codului administrativ cu audierea acestuia în cadrul procedurii administrative pentru stabilirea tuturor circumstanţelor importante pentru soluţionarea cererii, aprecierea obiectivă şi sub toate aspectele a circumstanţelor cauzei pentru emiterea unei decizii legale. Aferent, respectării procedurii prealabile în speţă ţin să menţionez că aceasta a fost epuizată, fiind recepţionat răspunsul pârâtului la 07.04.2023 prin intermediul poştei electronice*****

Prin urmare solicită***** împotriva Cancelariei de Stat anularea răspunsurilor nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă, obligarea inițierii și desfășurării procedurii administrative în temeiul cererii din 16.02.2023.

Instanța de judecată a întreprins măsuri legale de citare a părților.

În ședința de judecată reclamantul***** reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

În ședința de judecată reprezentantul Cancelariei de Stat reiterînd circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei a solicitat respingerea acțiunii.

Competența jurisdicțională material-teritorială. Condițiile de admisibilitate.

Analizând substanța și natura actului administrativ contestat, precum și luând în considerare localizarea sediului autorității publice care a desfășurat activitatea administrativă contestată, în virtutea art. 191 alin. (1) și art. 196 din Codul administrativ se constată competența materială și teritorială a Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) în examinarea acțiunii de contencios administrativ dedusă judecății.

De asemenea, exigențele legale cu privire la admisibilitatea acțiunii au fost respectate de către reclamant, în special condițiile ce vizează termenul de înaintare a

acțiunii în contencios administrativ și procedurii prealabile reglementate de art. 162-169, 189, 208, 209 din Codul administrativ.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

Verificând acțiunile întreprinse de reclamantă în promovarea drepturilor și intereselor lor legitime, în corelare cu cadrul legal abordat supra, instanța de judecată constată cu certitudine că aceasta a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni.

Primo, răspunsurile Cancelariei de Stat nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă, reprezintă acte administrative individuale defavorabile în accepțiunea art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, prin urmare sunt susceptibile controlului judecătoresc în ordinea contenciosului administrativ.

Secundo, cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, acesta a fost respectată de către reclamant.

Tertio, în acțiunea de contencios administrativ și în cadrul ședințelor de judecată, partea reclamantă a revendicat încălcarea, prin activitatea administrativă efectuată de către autoritatea publică pârâtă, a unor drepturi în sensul art. 17 din Codul administrativ.

Quatro, totodată, **nu** există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; **nu** există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată **nu** se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În acest sens, temeiuri de inadmisibilitate nu au fost identificate de către instanța de judecată, ceea ce impune incursiunea în fondul cauzei deferite judecății.

Aprecierea instanței de judecată. Cadrul normativ pertinent.

Audiind explicațiile părților, analizând cumulul probelor prezentate, sub aspectul admiterii sau respingerii cererii înaintate, în raport cu specificul pricinii, instanța de judecată consideră că, acțiunea urmează a fi <u>*respinsă,*</u> din următoarele considerente.

În conformitate cu ***art. 2 alin. (2) din Codul administrativ***, anumite aspecte ce țin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară și nu contravine principiilor prezentului cod.

În concordanță cu ***art. 3 din Codul administrativ***, legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinându-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În corespundere cu ***art. 6 din Codul administrativ***, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor,

pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu ***art. 10 alin. (1) din Codul administrativ***, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Potrivit ***art. 11 din Codul administrativ***, actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia.

Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În acord cu ***art. 16 din Codul administrativ***, dreptul discreţionar al autorităţii publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluţii posibile corespunzătoare scopului legii atunci când aplică o dispoziţie legală. Exercitarea dreptului discreţionar nu permite desfăşurarea unei activităţi administrative arbitrare.

Conform ***art. 21 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

În consonanță cu ***art. 22 din Codul administrativ***, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor. Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

Conform ***art. 30 din Codul administrativ***, autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri cu efect retroactiv, cu excepţia cazurilor prevăzute de lege. Autorităţile publice nu pot întreprinde măsuri care să afecteze situaţiile juridice definitive sau drepturile dobândite, decât în situaţii în care, în condiţiile stabilite de lege, acest lucru este absolut necesar pentru interesul public.

În acord cu ***art. 165 din Codul administrativ***, cererea prealabilă se depune în termen de 30 de zile de la comunicarea sau notificarea actului administrativ individual ori a respingerii petiţiei. Daca autoritatea publică nu soluţionează cererea în termenul prevăzut de prezentul cod, cererea prealabilă poate fi depusă în decursul unui an de la expirarea termenului.

Dacă informaţia cu privire la exercitarea căilor de atac nu se conţine în actul administrativ individual sau este indicată incorect, cererea prealabilă poate fi depusă în termen de un an de la comunicarea sau notificarea actului administrativ ori a respingerii petiţiei.

Nulitatea unui act administrativ individual poate fi invocată şi fără obligaţia de a respecta un termen.

Conform ***art. 206 din Codul administrativ***, o acţiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru:

a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare);

b) obligarea autorităţii publice să emită un act administrativ individual (acţiune în obligare);

c) impunerea la acţiune, la tolerare a acţiunii sau la inacţiune (acţiune în realizare);

d) constatarea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic ori nulităţii unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ (acţiune în constatare); sau

e) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ normativ (acţiune de control normativ).

Acţiunea în constatare prezumă existenţa unui interes îndreptăţit pentru constatarea solicitată. Acţiunea în constatare nu poate fi înaintată dacă reclamantul îşi poate sau şi-ar putea revendica drepturile printr-o altă acţiune prevăzută la alin.(1), cu excepţia situaţiei când se urmăreşte constatarea nulităţii unui act administrativ individual sau normativ.

În conformitate cu ***art. 225 alin. (1)-(2) din Codul administrativ***, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Circumstanțele de fapt ale cauzei.

Prin urmare, instanța analizînd materialele cauzei, reține că la 17.02.2023 reclamantul s-a adresat Guvernului Republicii Moldova cu cererea prin care a invocat abateri în exercitarea activităţii administrative de către funcţionarii Casei Naţionale de Asigurări Sociale, inclusiv a directorului general Elena Ţîbîmă, care au examinat şi a semnat acte prin care a fost privat de dreptul de a beneficia de pensie pentru vechime în muncă în corespundere cu prevederile Legii nr. 1544/1993.

La 02.04.2023, în lipsa unui răspuns la cererea din 17.02.2023, reclamantul sa adresat cu cerere prealabilă împotriva Guvernului Republicii Moldova solicitând admiterea acesteia în sensul soluţionării cererii nr.***** din 17.02.2023.

Prin răspunsul nr.***** din 27.03.2023 Cancelaria de Stat a informat reclamantul referitor la faptul că Comisia de disciplină pentru persoanele cu funcţii de demnitate publică din cadrul ministerelor, altor autorităţi administrative centrale, instituită prin Decizia Prim-ministrului nr.6/2022, a decis clasarea cauzei în privinţa dnei Elena Ţîbîrnă.

Prin răspunsul nr.***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă Cancelaria de Stat a reiterat că Comisia de disciplină pentru persoanele cu funcţii de demnitate publică din cadrul ministerelor, altor autorităţi administrative centrale a decis clasarea cauzei.

Se reține că directorul general al Casei Naţionale de Asigurări Sociale reprezintă funcţie de demnitate publică în conformitate cu prevederile Legii nr. 199/2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcţii de demnitate publică.

În conformitate cu ***art.2 din Legea menţionată***

(1) Funcţiile de demnitate publică se instituie în temeiul actelor emise de Parlament, de Preşedintele Republicii Moldova şi de Guvern, în limitele competenţei lor, stabilite de Constituţie şi de alte legi.

(2) Funcţia de demnitate publică este o funcţie publică ce se ocupă prin mandat obţinut direct, în urma alegerilor, sau indirect, prin numire în condiţiile legii.

(3) Demnitarii sînt persoane care exercită funcţii de demnitate publică în temeiul Constituţiei, al prezentei legi şi al altor acte legislative.

Articolul 4. Principiile fundamentale de exercitare a funcţiei de demnitate publică

Exercitarea funcţiei de demnitate publică se bazează pe principiile legalităţii, liberului consimţămînt, transparenţei, exemplului personal, responsabilităţii şi al loialităţii.

Articolul 23. Răspunderea demnitarului

(1) Demnitarul îşi exercită mandatul cu bună-credinţă. În cazul încălcării acestei prevederi, demnitarul poartă răspundere personală.

(2) Încălcările comise în exerciţiul mandatului atrag răspunderea disciplinară, civilă, contravenţională sau penală în condiţiile legii.

(3) Neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către persoana cu funcţie de demnitate publică a obligaţiilor, prerogativelor şi competenţelor sale, indiferent de prezenţa culpei, poate atrage după sine revocarea sau eliberarea din funcţie. Temeiul şi cauzele revocării sau eliberării din funcţie din motive imputabile demnitarului se vor indica în actul administrativ corespunzător.

(4) Demnitarul are dreptul să atace în instanţa judecătorească actul administrativ de eliberare din funcţie doar în cazul cînd legea statuează acest drept.

Astfel, examinând materialele conexe cazului şi apreciind toate circumstanţele de fapt, Comisia de disciplină a constatat că lipsesc semne constitutive ale unor abateri disciplinare. Or, esenţa plângerii se referă la refuzul stabilirii pensiei pentru vechime în muncă din motivul neincluderii în stagiul de cotizare a perioadei aflării petiţionarului în concediul de îngrijire a copilului de la 3 la 6 ani. Comisia a considerat că această solicitare înaintată nu este subiectul examinării în cadrul procedurii disciplinare. Careva

acţiuni ilegale ale doamnei Elena Ţîbîrnă comise în exercitarea funcţiei de demnitate publică deţinute în cadrul Casei Naționale de Asigurări Socile, descrise în sesizarea examinată nu au fost confirmate. Iar dezacordul cu actul administrativ al autorităţii publice Casa Națională de Asigurări Socile, privind încălcarea unui drept legitim poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrative.

În acest sens, verificând legalitatea răspunsurilor nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă, sub aspectul corespunderii cu exigențele instituite de Codul administrativ, instanța constată că actele administrative au fost adoptate în rezultatul inițierii unei proceduri administrative și cercetării din oficiu a faptelor, au fost emise de către autoritatea publică cu respectarea dreptului discreționar, este motivat.

Potrivit ***art. 224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ***, examinând acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În lumina celor menționate, instanța consideră că dezideratele reliefate supra au fost respectate, iar argumentele invocate în suportul acțiunii nu sunt susceptibile să determine anularea răspunsurilor nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă.

Astfel nefiind stabilite careva temeiuri de anulare a răspunsurilor nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă, instanța ținînd cont de dreptul discreționar al pîrîtului în acest sens, va respinge ca neîntemeiată și pretenția reclamantului cu privire la obligarea inițierii și desfășurării procedurii administrative în temeiul cererii din 16.02.2023.

Prin urmare instanța reține că autoritatea publică pîrîtă și-a exercitat dreptul discreționar conform prevederilor art. 225 alin. (1) și (2) Cod Administrativ în limitele legale prevăzute și conform scopului acordat prin lege, astfel instanța va dispune a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de***** împotriva Cancelariei de Stat privind anularea răspunsurilor nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă, obligarea inițierii și desfășurării procedurii administrative în temeiul cererii din 16.02.2023.

Cu privire la argumentul autorității publice, referitor la inadmisibilitatea acțiunii în temeiul art. 207 alin. (2) lit. e) Cod Administrativ și anume reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17, instanța îl consideră neîntemeiat or, dreptul vătămat al reclamantului se denotă prin adresările ultimului la autoritatea publică, iar art.7 Cod administrativ, indică că, autoritate publică se consideră orice structură organizatorică sau organ instituită/instituit prin lege sau printr-un alt act normativ, care acționează în regim de putere publică în scopul realizării unui interes public.

conform art. art. 224, 225 din Codul Administrativ nr. 116 din 19.07.2018 (în vigoare din 01.04.2019), instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Cererea de chemare în judecată depusă de către***** împotriva Cancelariei de Stat privind anularea răspunsurilor nr. ***** din 27.03.2023 și nr. ***** din 07.04.2023 la cererea prealabilă, obligarea inițierii și desfășurării procedurii administrative în temeiul cererii din 16.02.2023, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Chişinău în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău sediul Centru.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Cazacu Grigorii